

Sentencja

- 1) Wyrażenie „uniemożliwia przeprowadzenie kontroli na miejscu”, zawarte w art. 23 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników, stanowi autonomiczne pojęcie prawa Unii, które podlega jednolitej wykładni we wszystkich państwach członkowskich w ten sposób, że obok zachowań umyślnych obejmuje ono każde działanie lub zaniechanie działania wynikające z niedbalstwa rolnika lub jego przedstawiciela, które w konsekwencji uniemożliwiło przeprowadzenie pełnej kontroli na miejscu, jeżeli ten rolnik lub jego przedstawiciel nie przyjął wszelkich środków, których można racjonalnie oczekiwać z jego strony dla zapewnienia przeprowadzenia w pełni tej kontroli.
- 2) Odrzucenie wniosków o przyznanie pomocy, których kontrola dotyczy, na podstawie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 796/2004 nie zależy od tego, czy rolnik lub jego przedstawiciel został powiadomiony w odpowiedni sposób o tej części kontroli na miejscu, która wymaga jego udziału.
- 3) Pojęcie „przedstawiciel”, zawarte w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 796/2004, stanowi autonomiczne pojęcie prawa Unii, które należy interpretować w sposób jednolity we wszystkich państwach członkowskich w ten sposób, że obejmuje ono podczas kontroli na miejscu każdą pełnoletnią osobę posiadającą zdolność do czynności prawnych, która zamieszkuje w gospodarstwie rolnym i której przynajmniej częściowo powierzony został zarząd tym gospodarstwem, pod warunkiem że rolnik wyraźnie wyraził wolę powierzenia jej swojej reprezentacji i w konsekwencji zobowiązał się ponieść odpowiedzialność za wszelkie działania i zaniechania tej osoby.
- 4) Artykuł 23 ust. 2 rozporządzenia nr 796/2004 należy interpretować w ten sposób, że rolnik, który nie zamieszkuje w gospodarstwie rolnym, za które jest odpowiedzialny, nie jest zobowiązany do wyznaczenia przedstawiciela, który co do zasady będzie w każdej chwili osiągalny w tym gospodarstwie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-10/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ kapitału — Możliwość odliczenia darowizn na rzecz instytucji o zadaniach badawczych i edukacyjnych — Ograniczenie możliwości odliczenia do darowizn na rzecz instytucji mających siedzibę na terytorium kraju)

(2011/C 232/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal oraz W. Mölls, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 56 WE i art. 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. (Dz.U. 1994, L 1, s. 3) — Uregulowanie krajowe uzależniające przyznanie korzyści podatkowej przewidzianej w odniesieniu do darowizn na rzecz instytucji badawczych i edukacji publicznej od warunku, że obdarowany ma siedzibę na terytorium kraju

Sentencja

- 1) Przyznając możliwość odliczenia od podatku darowizn przekazywanych na rzecz instytucji o zadaniach badawczych i edukacyjnych wyłącznie na rzecz instytucji mających siedzibę w Austrii, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 56 WE i art. 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.
- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret — Dania) — Unomedical A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-152/10) ⁽¹⁾

(Wspólna Taryfa Celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Plastikowe worki drenażowe do dializy przeznaczone wyłącznie do dializatorów (sztuczne nerki) — Plastikowe worki drenażowe na mocz przeznaczone wyłącznie do cewników — Pozycje 9018 i 3926 — Pojęcia „części” i „akcesoria” — Pozostałe artykuły z tworzyw sztucznych)

(2011/C 232/13)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højesteret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Unomedical A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Højesteret — Wykładnia załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1) — Plastikowe worki drenażowe przeznaczone wyłącznie do sztucznych nerek — Klasyfikacja do podpozycji 9018 90 30 lub 3926 90 99 — Plastikowe worki drenażowe przeznaczone wyłącznie do cewników — Klasyfikacja do podpozycji 9018 39 00 lub 3926 90 99 — Pojęcie „części i akcesoria”

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, w wersjach mających zastosowanie do sporu przed sądami krajowymi, należy interpretować w ten sposób, że wyprodukowany z tworzyw sztucznych worek drenażowy do dializy, który został specjalnie zaprojektowany do dializatora (sztuczna nerka) i może być stosowany wyłącznie z dializatorem, należy — w okresie od maja 2001 r. do grudnia 2003 r. — zaklasyfikować do podpozycji 3926 90 99 tej nomenklatury jako „tworzywa sztuczne i artykuły z nich” oraz że wyprodukowany z tworzyw sztucznych worek drenażowy na moc, który został specjalnie zaprojektowany do cewnika i może być w związku z tym stosowany wyłącznie z cewnikiem, należy — w tym samym okresie — zaklasyfikować do podpozycji 3926 90 99 tej nomenklatury jako „tworzywa sztuczne i artykuły z nich”.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Rzeczpospolita Polska) — Logstor ROR Polska sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Katowicach

(Sprawa C-212/10) (¹)

(Podatki — Podatek kapitałowy — Dyrektywa 69/335/EWG — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Opodatkowanie pożyczki zaciągniętej przez spółkę kapitałową u podmiotu uprawnionego do udziału w zyskach tej spółki — Prawo państwa członkowskiego do przywrócenia podatku, który nie obowiązywał już w chwili przystąpienia tego państwa do Unii Europejskiej)

(2011/C 232/14)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Logstor ROR Polska sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Wykładnia art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25), zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. (Dz.U. L 156, s. 23) — Prawo państwa członkowskiego do przywrócenia podatku zniesionego w dniu przystąpienia do Unii Europejskiej —

Podatek kapitałowy — Opodatkowanie pożyczki zaciągniętej przez spółkę kapitałową u podmiotu uprawnionego do udziału w zyskach tej spółki

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie ponownemu wprowadzeniu przez państwo członkowskie podatku kapitałowego od pożyczki udzielonej spółce kapitałowej przez wierzyciela uprawnionego do udziału w zyskach owej spółki, jeżeli państwo to wcześniej zaniechało pobierania owego podatku.

(¹) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Union Investment Privatfonds GmbH przeciwko UniCredito Italiano SpA, Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-317/10 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Słowne znaki towarowe UNIWEB i UniCredit Wealth Management — Sprzeciw właściciela słownych krajowych znaków towarowych UNIFONDS i UNIRAK oraz graficznego krajowego znaku towarowego UNIZINS — Ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Prawdopodobieństwo skojarzenia — Seria lub rodzina znaków towarowych)

(2011/C 232/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Union Investment Privatfonds GmbH (przedstawiciele: J. Zindel i C. Schmid, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: UniCredito Italiano SpA (przedstawiciel: G. Florida, avvocato), Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawach połączonych T-303/06 i T-337/06 UniCredito Italiano przeciwko OHIM — Union Investment Privatfonds GmbH odnosiące się do skarg na dwie decyzje Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 września 2006 r. (sprawy połączone R 196/2005-2 i R 211/2005-2) i z dnia 25 września 2006 r. (sprawy połączone R 456/2005-2 i R 502/2005-2) dotyczące postępowań w sprawie sprzeciwu pomiędzy Union Investment Privatfonds GmbH a UniCredito Italiano SpA